

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski národ.

Ve petti prejemnik velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemnik velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Mesečnine prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških alicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 139.

V Ljubljani, v petek 20. junija 1890.

Letnik XVIII.

Delegacije.

Budimpešta, 18. junija.

Danes je bila druga javna seja avstrijske delegacije. Na dnevnem redu je bilo poročilo budgetnega odseka o proračunu vnanjega ministerstva za leto 1891 in redni proračun vojnega ministerstva. Ker se je pa grof Kalnoky pri vožnji na Dunaj tako zelo prehladil, da je obležal, odstavil je predsednik knez Jurij Ozartorijsky dotično točko z dnevnega reda.

Ravno tako se je zgodilo s proračunom vojnega ministerstva, ker vojni minister general Bauer zaradi odsekove seje ogerske delegacije ni mogel priti k današnji seji.

Rešen je bil zaradi tega brez ugovora najprej proračun cesarske mornarice za leto 1891, o katerem je poročal baron Reinelt. Redna potreščina znaša 9.484.033 gld., lastnih dohodkov pa je 100.000 gld., torej je prave potreščine 9 mil. 384.033 gld., to je za 129.156 gld. več, kakor za tekoče leto. Izvanredna potreščina znaša pa 1 mil. 860.500 gld., to je za 28.700 gld. več, kakor za letošnje leto. Razven tega je bilo sklenjeno, da se smejo nekateri za leto 1889 in 1890 dovoljeni zneski drugače porabiti, kakor je bilo prej proračunjeno in dovoljeno.

Razven tega so bile rešene še nekatere druge točke, dasiravno niso bile na dnevnem redu. Prva med njimi je bilo poročilo budgetnega odseka o proračunu skupnega finančnega ministerstva. Potreščina znaša 2.011.610 gld., zaklada 2834 gld., dohodki v Bosni, ki spadajo v to vrsto, pa 4000 goldinarjev.

Grof Coronini je pri tej priliki poudarjal, da za avstrijsko delegacijo ni spodobno, da zboruje v hotelu, in da bi bilo jako prav, ako si delegacija v Budimpešti zida lastno poslopje, kakor ga ima ogerska delegacija na Dunaji. Živahni „dobro“-klici so pričali, da je grof Coronini govoril iz srca vsem delegatom; lahko bi bil pa še pristavil, da v tem

slučaji vsaj avstrijski delegaciji ne bode zabranjeno, izobesiti skupno avstrijsko-cesarsko črno-rumeno zastavo. Zdaj namreč s hotela „Hungaria“ vihra ogerska zastava, kakor da bi avstrijska delegacija stala pod gospodstvom madjarskega kraljestva. Tudi proračun najvišjega računskega urada je bil potrjen s potreščino 126.710 gld., z zaklado pa 470 gld. Ob obeh točkah je poročal grof Wolkenstein.

Zadnja točka dnevnega reda so bili dohodki carine, ki jih je delegacija potrdila po nasvetu poročevalca Lupula brez ugovora, in ki znašajo 40.491.750 gld. Opoldne predsednik sklene sejo in prihodnjo sejo napove za jutri opoldne. Na vrsto pride proračun vojnega ministerstva, ker bode jutri vojnemu ministru mogoče priti k seji in zagovarjati svoje zahteve. Ogerska delegacija je bila jako iznenadena, da hoče vojni minister pomnožiti število vojakov za mirovno dōbo. Minister je rekel, da se s to rečjo še ni pečal, da jo pa hoče vzeti v natančni pretres. Na Italijanskem zahtevajo od vlade, da naj zniža število službujočih vojakov s tem, da na dopust pusti starejše. Menda se pri nas ne bode pomnoževalo število vojnih brambovcev v trenutku, ko naši zavezniki krčijo to število, sicer bi bila ta zveza za nas jako dvomljiva in vredna le piškovega oreha. Danes popoldne ob štirih bode na vojaškem strelišču poskušnja z novim smodnikom, ki ne daje posebnega poka in navadnega dima. Delegati so vsi povabljeni k tej poskušnji, katere se bodo večinoma tudi vdeležili.

Velika obeda pri cesarju bosta 22. in 24. t. m.; v sredo, 25. t. m., pa boste delegaciji sklenjeni, ako bolezen vnanjega ministra ne bode zadrževala zborovanja.

Primorske razmere.

III.

Govoril dr. Vitezić v državnem zboru.

Mej tem je umrl prejšnji deželni predsednik dr. Vidulich in je bil umirovljen tržaški cesarjev namestnik baron de Pretis.

Ta dva moža sta bila glavna zastopnika protislovenske politike (Prav res! na desnici) bila sta torej glavna ovira za premembo politike v omenjenem zmislu.

Kakor hitro sta pa ta dva zginila s političnega polja, upali smo Slovani, da se utegne mer politiki izpremeniti.

In kaj se je zgodilo mej tem časom? Če se niso razmere sploh shujšale, no zboljšale se pa tudi niso.

Na mesto barona de Pretisa je prišel Teodor vitez Rinaldini. Prekratka je še dōba njegovega vladanja, da bi mogel izreči o tem veljavno sodbo, kaka bo njegova politika, posebno pa, kako bo ravnal s Slovani.

Vendar lahko že zdaj omenjam, da tudi on, kakor njegov prednik, ne umeje nobenega deželnega slovenskega jezika. Pomenljiva je tudi izjava de Pretisova o njegovem nasledniku, ko se je poslavljaj od svojih uradnikov v Trstu.

Izrazil se je bajē, da ga zadovoljuje kot prednika Rinaldinija, o katerem je prepričan, da bo, kar se njega tiče, hodil popolnoma po njegovih stopinjah.

Mej tem so se vršile, kakor znano, nove volitve v mestni zastop tržaški, iz zopet je bil izvoljen prejšnji tržaški župan. V govoru, katerega je govoril predsednik o priliki županovega potrjenja, ni se spomnil ni z jedno besedico velikega števila Slovanov v mestu in okolici, dočim je mestni župan, kateri je, kakor znano, pristaš progresovcev, vendar mimogredē omenil tudi Slovencev.

Značilen je tudi ta odnosaj. Oktobra meseca l. 1888. sem podal tukaj v visoki zbornici interpelacijo o nekem dopisu tržaškega policijskega ravnateljstva povodom kazenskega postopanja proti vredniku hrvaškega v Trstu izhajajočega časnika „Naša Sloga“, v katerem dopisu se jako ostro obsoja domoljubje avstrijskih Slovanov.

V tem dopisu je bil zaznamovan ta list kot glasilo vladike Strossmayerja in njegov vrednik kot

LISTEK.

Viteslav i Josip Radonievic.

Andrej Žvegel se je rodil v Gorjah dne 16. novembra 1828, učil se v Ljubljani in Pragi, umrl doktor zdravilstva na Dunaju 17. febr. 1874. Brat mu Josip pa je bil rojen 29. febr. 1836, učil se je v Ljubljani in na Dunaju, ter je zdaj deželni in državni kranjski poslanec, prevzvišeni grajšček v Grimšičah, baron Josef Schwegel. Oba brata sta bila vrla slovenska pisatelja.

Prvi se je na slovstvenem polju prikazal leta 1850 v „Novicah“, kjer je Viteslav Ž. (Žvegel) povedal „Misel o musealnem društvu“, češ, kakor se odmeva glas o združenju Slovencev, naj bi se tudi v beli Ljubljani zedinila razna društva k občnemu, duševnemu življenju. „Kmetijsko društvo za se, slovensko društvo samotno, dogodivšino društvo ravno tako, prirodospitno društvo u tihem in samotno — vse le za se, in nazadnje le malo koristi (str. 198).“ — L. 1851 v dopisu iz Prage govori Viteslav Radonievic o češkem slovstvu preteklega leta ter pravi naposled: „Tudi česka matica je sklenila konverlačni slovár izdati. Ob-

seči ima vse vede, umetnosti itd. Izšel bo v 8 zvezkih po 50 pol. Na prosbo gospoda sourednika, da bi nekatere slovenskih spisateljev imenoval, kateri imajo obširne znanosti o narodnih, prirodnih, umetnih, starožitnih, državljanskih, historičnih pomerih svoje domovine, sim po svoji omejeni vednosti nekoliko tacih imenoval. Vsaki, kdor hoče, se zamore oglašiti itd. (str. 33).“ — Str. 48—9 skazuje pod naslovom: „Da je v naših šolah rečniga poduka treba“, zakaj stariši po kmetih ne dajo svojih otrok v šole. „Mladina se ne uči v šolah tako, kakor bi se imela, da bi pravo veselje imela do šole, in da bi to, česar se je učila, tudi šolo zapustivši, v dobrim spominu in za rabo v vsakdanjim življenju ohranila. Vsiga tega je sedanjí poduk kriv, ki le pamet nježne mladine obtežuje, njih občutke pa praznovati pusti, ali z drugimi besedami: formalnost se obdeluje, rečnost pa v nemar puša. . . Čas je tedaj, da se v ljudskih šolah formalnosti slovó dá, in vpelje rečni poduk (Anschauungsunterricht).“ — Str. 111 pripoveduje Viteslav Radonievic „Od podzemeljskih jam na Gorenskem“, kako naj se v narodskem listu popisujejo, da bode narodu na mnogotero korist. . . „Ali tudi za krasočutje dajo svetle jame uzore. Staviteljstvo, ktero ima svoje uzore na drevesih, po-

stavim, lipe slavenske, jele nemške, palme gerške itd., dobi tukaj uzor kamenitni, brustaloviti na slopih, slopodah (Säulenreihe) in njih podstatah (Piedestal) in glavenih (Capital), kladih (Gebälke), tramenih (Fries) krasnih itd.“ — Domača umetnija. „Naj potrebniši opravilo naše umetnije je, da se dela učenih domačih ljudi razsvetlujejo in pravično razsodujejo. Napačno je, ako se vse domače samomogočno zaničuje ali nevedoma za čudež proglašuje. Ob kratkim čem danes opomniti gosp. Puharjevih svetlotiskov, ki so šli tudi v veličansko razstavo v London. Čim se naznačuje njegov pokrok u Daguerškim svetlotisku? Glavna prednost je, da Puharjeve podobe stojé v prirodni legi, kar se pri dosadanjih drugih ni doseglo. Kje je tega uzrok? Uzrok je jedini, da je podobilo prozračno, da se radi tega podoba nasprotne lege s promenenjem stekla na drugo strau v prirodno lego promeni (str. 115).“ Viteslav Radonievic.

Drugi — Josip Žvegel — jel je vrlo pisati slovenski na višji gimnaziji, na pr. v petem razredu l. 1851 v Alojznici v domačem časniku, kateremu je bil naslov „Daničica“, v katerem je tekmoval s Jos. Stritarjem. Pisal je v vezani in nevezani besedi J. Ž.—1 ali J. Žvegelj na pr. Igor Svatoslavič ali vojna Igorova; Elegija (Nesloge

zvest njegov pristaš, kar se mu je štelo v greh, in očitalo se mu je celó, da dobiva podporo za politiško delovanje svojega lista preko avstrijskih mej.

Na to mojo interpelacijo se mi ni še do današnjega dne odgovorilo, dasiravno sem jo podal že pred poldrugim letom; pač pa je tržaško policijsko ravnanje poslalo, kar je še bolj čudno, o priliki novega kazenskega postopanja proti istemu vredniku tržaškemu deželnemu sodišču dopis, ki je bil pisan v istem zmislu in v nekaterih odstavkih celó popolnoma prepisan. V obeh teh dopisih se kaže očitno nenaklonjenost proti slovanskemu življu. V drugem dopisu je pač omenjeno, da je vrednik velik častitelj „znanega strankarja“ škofa Strossmayerja. Ta nedolžni za napredek hrvatskega naroda velezaslužni mož in po vsej Evropi mnogo čestiti cerkveni glavar, na katerega smemo biti Slovani po vsej pravici ponosni, dela, kakor je videti, slavnemu tržaškemu policijskemu ravnanju veliko skrbi, ker ga tolikrat omenja. To ga pa ne bo, po mojem mnenju, čisto nič motilo.

Potrebno se mi je zdelo, navesti to okolnost, da dokažem, da se tudi v tem zmislu niso zboljšale razmere Primorja pod novim deželnim namestnikom.

Kakor znano, vršile so se lanskega leta v Istriji nove volitve v deželni zbor. Pri tej priložnosti so politiški uradniki v nekaterih okrajih vzeli v svoje varstvo najstrastnejše kandidate italijanske stranke.

O nepravilnostih, ki so se godile pri teh volitvah, ne bom tu natančneje razpravljati in bočem o tem pri priliki govoriti, vendar pa moram že tukaj omeniti, da je zapovedalo pomorsko tržaško oblastvo na više povelje lušinskemu pomorskemu kapitanu, naj prepelje kandidate italijanske stranke na Čresu in v Lušnji na volišče na Krk, da bodo tam ob pravem času. Da je bilo to strankarsko postopanje proti Slovanom, je pač očitno.

Ko so bile volitve dokončane, pričakovali smo z vso pozornostjo imenovanje novega deželnega glavarja. Po tem, kar se je godilo v predzadnjem deželnem zasedanju, v katerem je, kakor sem že omenil, napravil bivši predsednik deželnemu zboru vladi toliko neprilicnosti, po vsem tem, pravim, pričakovali smo, da bo na dotično mesto pozvan mož, ki se bo strogo držal državnih osnovnih postav.

Toda hudo smo se zmotili: kajti imenovan je bil mož, popolnoma nevešč obeh slovanskih deželnih jezikov in ki se je pokazal skozi njegovo večletno delovanje kot deželni poslanec največjega sovražnika Slovanom. In, kakor bom nadalje v svojem govoru dokazal, ni zapustil tega svojega stališča tudi onda ne, ko mu je bilo izročeno vodstvo obravnave v deželnem zboru. Res je sicer, da je izvoljen za njegovega namestnika poslanec slovanske manjšine. A to je za nas Slovane skoro brez vsacega pomena, ker je prevzemal obravnave tedaj vselej on sam, ko je govoril slovanski poslanec v svojem materinem jeziku, namesto da bi bil v tem slučaju prepustil stvar svojemu namestniku, ker on sam ni bil večš slovenščini in tako se je dogodilo, da ni mogel slovanski poslanec nikoli prevzeti vodstva obravnave.

Na drugi strani pa sploh ni mogla vlada drugače postopati, ker je bilo v kljub velikemu pritisku

pri volitvah, vendar-le devet poslancev slovanske stranke izvoljenih, in vsled tega je morala vlada po — nestrogih — temveč konstitucionalnih pravilih voliti enega moža za njegovega namestnika izmed manjšine. Imenovana volitev deželnega glavarja je povsem jako nesrečna.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. junija.

Notranje dežele.

Delegacije. V vojnem odseku ogerske delegacije je vojni minister ponavljal, da bode le tedaj jase in natančen proračun, ako mu delegacije dovolijo takoj 100 milijonov; dostavil je tudi, da se bode morala zvišati armada za mirovno dobo. Ministerski predsednik grof Szapary je omenil, naj poročevalec v poročilu ne omenja pomnožitve armade, ker vlada tega vprašanja še ni rešila in se je treba tudi ozirati na finančno moč države. „Fremdenblatt“ očita vsled tega ogerskemu vojnemu odseku, da zanemarija blagor narodov in države, ki bi nehala biti velesila, ako se ne pomnoži armada.

Naredba glede na uvažanje prašičev. Ogorski poljedelski minister grof Andrej Bethlen je poslal živinskega nadzornika Nikolaja Klimo in Franca Kaufmanna, ravnatelja steinbruškemu kontumacijskemu zavodu, da gledata na to, naj se vestno izpolnjuje naredba o uvažanju prašičev iz Srbije na dotičnih prevoznih mestih. Iz istega vzroka je poslala hrvaška deželna vlada dr. Radoslava Kristofa v Mitrovico in Zemun. To se je zgodilo tudi zato, ker se je pritožila srbska vlada proti ogerskim stražnikom, ki niso pustili prevažati srbskih prašičev preko meje brez vsakega preiskovanja, ali so na Ogorsko namenjeni prašiči zdravi ali okuženi.

Vnanje države.

Italija. Dne 9. t. m. je preteklo leto dni, odkar se je postavil v Rimu spomenik cerkvenemu nasprotniku Giordanu Brunu. Izmed lanskih glavnih kričav se ni letos noben prikazal, k spomeniku je prišlo le kakih 100 ljudi, ki so položili vence svojemu ljubljencu. Med drugimi so prinesle venec tudi neke ženske, katere so spremljali kričeči mladi klativitezi. Da so še bolj pokazali svojo pravo barvo, zaničevali so mašnike in bogoslovce. Policija seveda tega ni zabranjala, no saj se godi kaj takega po volji višjih gospodov!

Rusija. Rusija namerava kolikor mogoče utrditi svoj vpliv v podonavskih pokrajinah. Pred več dnevi je prišel knez Gagarin, generalni ravnatelj po njem imenovanega ruskega plovnega društva, z ruskim inženjerm v Bukreš. Njegovi spremljevalci zagotavljajo, da je njegovo popotovanje le učno, ki bode šlo po vsej spodnji Dunavi od Suline do Zelezni Vrat in naprej do Belega Grada. Pred vsem ima bajé nalogo, napraviti skladišča za ruski petrolej v vseh važnejših podonavskih pristaniščih. Toda Rumunsko je že odreklo dovoljenje, da bi si na njenem svetu omislili Rusi skladišča; bržkone tudi Bolgarija in Ogorska ne dovolijo ruskim skladišč na svojem ozemlju, ker se bojé jedni kakor drugi, da ne bi imela pri tem Rusija kakih politiških namenov. V njih mnenji jih potrjuje še okoliščina, da se Gagarinovo brodovje s primeroma majhnimi troški preosnuje v vojno brodovje. Tako bi utegnili hipomati Rusija za boj pripravljena ter spravila lahko jedno ali drugo imenovano državo v zadrego. Boljša je previdnost od prepoznega kesanja. — Kakor znano, vršil se je v Peterburgu zadnje dni kaznilniški kongres, kateri si je postavil za nalogo pre-

osnovo ječ in jetniškega življenja. Tega kongresa so se vdeleževali zastopniki mnogih evropskih držav. Francija je pri tej priložnosti pokazala posebno naklonjenost do Ruske, kajti francoski oddelek je imel naslednji v lepem okviru vdelani napis: „Mejnarodni kaznilniški kongres v Peterburgu“. Francoska delegacija je srečna, da more izražati svoje čute pripoznanja in želje ruskemu vrhovnemu vladarju in njegovi veliki državi. V znamenje svojih prijateljskih vezi je bilo tudi državno jabelko na omenjenem okviru. To jabelko je imelo na jedni polovici ruski grb, na drugi strani so pa bile francoske deželne barve. Lahko si mislimo, da so vzbudili ti znaki prijateljstva med Rusijo in Francijo med zastopniki drugih evropskih držav veliko pozornosti.

Francija. Kakor znano, imele so v pariških bolnišnicah usmiljene sestre vodstvo. Ta naredba je bila dobra za državo, kakor tudi za bolnike, ki so imeli tedaj gotovo boljšo postrežbo, kakor dandanašnji, ko je imajo v rokah posvetni ljudje četudi ima zdaj država ogromne stroške za oskrbovanje bolnikov, a prej jih skoro nič ni imela. Iz tega vzroka je staval poslanec Després interpelacijo o položaji pariških bolnišnic in tamošnjih bolnikov, odkar jih več ne oskrbujejo omenjene redovnice. Minister Constans je odgovoril, da stori, kar hoče zbornica. Zbornica je pa z 248 proti 231 glasovom — torej z majhno večino — preložila interpelacijo za en mesec. Després je pa ugovarjal temu odloku. Upati je, da dobé sčasoma redovnice usmiljene sestre zopet vodstvo v imenovanih zavodih. — Budgetna komisija je sprejela postavni načrt, da si izposodi država 700 milijonov. — Viši kupčijski svet je povedal svoje mnenje, da naj se odpovedó vse obstoječe kupčijske pogodbe. Carinska komisija je sprejela carino na turšico in riž, za kar je bila glasovala zbornica.

Bolgarija. Kakor se poroča iz politiških bolgarskih krogov, poslala je bolgarska vlada turški vladi pismo, v katerem zahteva, da mora skrbeti Turčija, da bo priznan princ Ferdinand za postavnega bolgarskega kneza in da se zapreči versko preganjanje proti bolgarskemu prebivalstvu v Macedoniji. V tem pismu je pojasnjen bolgarski notranji in vnanji položaj ter verske okoliščine, v katerih živi bolgarsko ljudstvo v Macedoniji nasproti življenju turškega prebivalstva v Bolgariji. Ako se Turčija le ne bo zmenila za prošnjo bolgarske vlade, primorana bo, poiskati si sredstev v lastni moči ter odstraniti državi toliko škodljivi položaj.

Nemčija. Kako misli Nemčija na mir, vidi se najbolj iz obravnave v nemškem državnem zboru glede na vojaške zadeve, kjer se stavijo dan na dan zahteve za vojaške namene. Kakor je slišati, zahteva se še naslednji dodatek za vojaško postavó: 6 1/2 milijona trajnih, 44 milijonov enkratnih stroškov za Prusijo, 2 za Saksonsko, 1 1/2 za Virtemberško, 1 1/4 za podzemsko brzozavno zvezo od bavarsko-saksonske meje pri dvoru čez Kamenice do Draždan, konečno za vojne železnice na vzhodnih in zapadnih mejah, potem tudi za most čez Vislo 18 milijonov, za kar se zahteva najprej le 10 milijonov.

Anglija. „Times“ in konservativni angleški časniki se nič kaj ne vjemajo s korakom angleške vlade, s katerim je odstopila Nemčiji otok Helgoland. Radikalci pa ne morejo v parlamentu temu koraku nič ugovarjati, ker so sami nedavno zahtevali, da naj odstopi Anglija Nemčiji imenovani otok, ki proizvaja Angliji skoro baje več stroškov, kakor znašajo njegovi dohodki. Večina listov pa odobrava odstop Helgolanda, ki naj bo Nemčiji nekako odškodnina za one pravice v Afriki, katere je prepustila Angliji. Samo „Daily Chronicle“ se jezi nad angleško vlado in pravi, da se je Anglija jako ponižala, ko je odstopila Nemčiji imenovani otok in opomni še zraven, da utegne imeti to škodljive posledice za Anglijo.

ljute strasti — na kvar in pogubo rodu in vlasti); Kam (kjer sloga)? K slovesu. (Večernica utonila tje za sinje gorice v upu boljše porodnice.) Ponočne misli. (Svitaj omlajena devica.) Gazelica. (Srce moje čiste ljubezni vedno bije za te, mati Slava.) Pomladanski večer. (Slave sini — Domovini — Vite vence na glavo! — Njo ljubiti, — Nji služiti — Vaše le naj geslo bo!) Gazelica. (Doma, bratov, matere pozabiti — zapoved silovita.) Sonet. (Vremena sila nepoštene sreče pogubi mi mladosti cvetke zale.) Cvetlica — lepota. (Gnj. Ivanu.) Pripovedka od srečne devojke. (Elma i Rozvin.) Vijolka, slavček in pesnik. Z Bogom. (Daničica, kdaj da kraj me spet objame, kjer ljubezen mi živi? Iz temnote smrtne jame neba klic me prebudi?) itd.

V „Slovenski Bčeli“ leta 1851, dne 1. junija je ponatisnjena pesmica „Pomladanski večer“ iz „Daničice“, tednika slovenske mladine v Alojzijevešču, in str. 166 pa iz „Slavije“, katero so spisovali latinski dijaki gimnazije Ljubljanske. „Sonet“ (Ljubiti znal sim dneva porodnice), spisal J. Radonievic. V drugem zvezku 15. avgusta, str. 53 „Gazelica“ (Dokler staro še na nebu solnce sije), iz „Daničice“; iz „Slavije“ pa str. 135 pesmica „Bučelni pik“. — Leta 1852, str. 6: „Hvaležno srce“ (Menzikov i Peter Veliki). Ž. — „Vožnja po

ledu od sv. Petrograda do Korune (str. 35)“. — „Poletna noč v sv. Petrogradu (str. 59)“. — „Boj z risom“ (str. 117)“. — „Lov tunov (str. 228)“. Ž. „Zora jugoslavenska“, na svetlo dal R. Razlag leta 1853 u Zagrebu, ima pesmice, od kojih so neke prave cvetlice pesniškega polja (cf. Macun Zg. Štaj. str. 168): „Na grobu Prešerna“ (Dva soneta str. 65—66). „O slovesu“ (str. 64—65). 1. „Na bojišču“. 2. „Tožbe ljube“. 3. „Dve rožici“. Jos. Radonievic. — Drugemu sonetu sklep se glasi:

„Krepko boril se vèrni sin je Slave;
Častite ga, na grob mu vène denite,
Ki mojstru pèvecv krasil nije glave.

Tu k grobu njega bratje pristopite,
I hribje čuajo naj i dobrane,
Na grobu tom vzajemnost prisezite!“

„Slovensko Berilo“ za III. gimn. razred leta 1854: „Zimsko spanje prirode“. Iz češkega časopisa „Živa“. Poslovenil Žvegel (str. 129—135). Primeri tudi „Šolski Prijatelj“ leta 1855. IV.

„Novice“ leta 1853 str. 112 kažejo pomenljivo pesem „Življenje“ (Dete mило sladko spava, — Kaj mladenč nek' teži? — Mož nevtrudno zmira se vkarja, — Zvezda zadnja na večeru obledi —). Str. 404 „Gorska cvetlica“, Jos. Žvegel. — Leta 1855 „Rožica“, Josip Radonievic.

„Glasnik Slovenski“ leta 1858, zv. II., št. 6, ima mično pesmico „Mati in sin“, zložil J. Radonievic, in str. 128—132 spisec „V Bledu“, kjer opisuje svojo domatijo, raj dežele kranjske, in mej drugimi rečmi pravi: „Pod skalo grada leži vas Grad, dalje gori Rečica, bolj na desni Podhom in Zasip, in proti goram v bregu Polšica, Višelnica, spodnje in zgornje Gorje. Tu prebiva preprosti, krepki narod slovenski, jedro gorenjskega plemena, možje čverste in terde postave, ženske lepe in zale. V sercu tega ljudstva še živi prava, neoskrunjena ljubezen do njih vere in domovine; ni jih še okužila olikanost premedenih nižav in mest, do njih še ne sežejo modrost in zvijače današnje omikanosti, ki jo toliko hvalijo in slavijo, in ki v prosti zemlji le prerada dobre, zdrave kali pomori in hlupost in hinavšino v mlade serca vsadi. Da bi naš narod si ovaroval in ohranil svoj zdravi um in svojo pamet, da bi ga napačna izurjenost našega modrega veka saj prekmalo ne premotila in ne pogubila! — To sem večkrat mislil in goreče želel, kedar sem gori na visoki gori grada stal in sem ogledoval lepe, srečne kraje svoje domovine (str. 130)“ itd. — Leta 1859 „Arabei na Španskem“ (str. 176—178), spisal J. Radonievic.

(Konec sledi.)

Izvirni dopisi.

S Koroškega, 17. junija. Deželni odbor koroški je s pismom dné 1. junija 1890, št. 5081 dovolil podpore v ta namen, da bi se snovale kmetijske posojilnice po načrtu Reiffeisenovem. — Znano je, da je J. Reiffeisen, župan v Westerwaldu na Nemškem, take posojilnice v občinah vpeljal, da so se tiste v kratkem razširile.

Premožnejši in veljavni kmetje enega okraja se združijo in vložijo vsak določeno svoto denarja v blagajnico, iz katere se potem izposojuje denar na določene obresti potrebnim sosedom. Tako si kmetje pomagajo vzajemno med seboj in ni jim treba hoditi v mesta, kjer vlada navadno gosposka.

Ta misel pa ni nič novega. Kakor v vsem, tako tudi v tem-le naši liberalci začenjajo zopet vpeljevati to, kar je davno, najmanj pred 20 leti A. Einspieler hotel; seveda takrat ni se še tu slišalo ime Reiffeisen.

Deželni zbor dá v gotovem denarju podporo 50 gld., in zraven tega kot glavnico posodi 500 gld. na $3\frac{1}{2}\%$ obresti. Posodi pa tistih 500 gld. le pod dvema pogojema in sicer: 1. Če bo poroštvo te zadruge neomejeno; če se delovanje posojilnice bo razprostiralo na mal okraj; če združni delež ne bo večji kot 25 gld.; tisti združni deleži naj čisto brez obresti ostanejo ali saj ne više, kakor druge vloge naj se ne obrestujejo; če do rezervnega fonda (t. j. prihranjeni denar posojilnice) udje nobene pravice nimajo, da bi se iz njega delili; menjice so izključene, in če obrestno merilo ni nad $1\frac{1}{2}\%$ više od obresti na vloge. 2. Če nova posojilnica ono obljubljeno posojilo najmanj v 5 letih povrne (in sicer v delih à 100 gld.) in do tega časa deželnemu odboru vsako leto na tanko celi račun zadruge in imenik udov predloži, sicer ima deželni odbor pravico, svoje posojilo na enkrat terjati.

Tako hoče naš dež. odbor pospeševati vpeljevanje Reiffeisenovih posojilnic. Pa na slovenskem delu Koroške so že prej snovali brez podpore take posojilnice v Spod. Dravbergu, v Šmihelu, Dieksah, Glinjah in še prej na drugih krajih. Slovensko prebivalstvo je že bolj zbujeno po svojih sedanjih slovenskih voditeljih kakor nemško. Glavno zaslugo za našete posojilnice ima g. Drag. Rous, kaplan v Šmihelu, ki ima še druge, za Slovence važne načrte.

Interesantno Vam bo, da novih podpor se največ poslužujejo „bauernbundarji“, da bi svojo veljavo zopet povzdignili.

S Pivke, 18. junija. Od Senožec do Slavine je vodila že v starodavnih časih cesta, od katere so še zdaj videti sledi, ki se imenujejo stara cesta. Opuščala se je, ko se je bil glavni promet obrnil po drugih novejših cestah; a dokler železnica ni prevzela do malega vse voznine proti Trstu, so se pivški vozniki proti domu vračali iz Senožec s praznimi vozi navadno čez Lozo in Ravnik. Veliko bliže je kot po ovinkih čez Razdrto in Orehek. Vojaki hodeči iz Trsta na vaje jo še udarijo večkrat iz Senožec proti Slavini naravnost čez Ravnik in si tako prikrajšajo pot saj za uro hodá.

Ker cesto „pri vodi“ — Reki — od košanske Ribnice proti Vremam in Škofljam prevzame dežela v svojo upravo, odpadlo bo posipanje na njej pivškim občinam, katere so imele dozdej precejšnje kose ondi odkazane. Vsled tega so se poprijeli letošnjo pomlad Slavinci, in so v družbi s Košanci, Selčani in nekaterimi drugimi manjšimi soseskami popravili in posuli čez tri kilometre ceste od Slavine po velikem potoku proti Senožecam, kakor gre napravljati navadno okrajne ceste, le kanalov in mostičev tu in tam niso mogli narediti vsled pomanjkanja denarjev. Prizadevajo si zdaj za to cesto vneti Senožecani, Košanci in nekatere soseske hrenoviške občine. Veliko bi bila prikrajšana pot v Senožce Košancem čez Volče, soseskam v Rakuleku, Sajevčah, Črmelcah in vsem na srednji Pivki. Promet bi se zdatno polajšal; a tudi v vojaškem oziru bi bila ta cesta jako važna, ker je najkrajša zveza senožeske doline z železnico od Postojine memo Šempetra proti Ležečam. Delo bi ne bilo težavno, ker razunkosa, katerega so večinoma že dovršile občine slavonske fare po mokrem svetu do Ravnika, gre nameravana cesta po suhih trdih tleh. Klancev bi tudi ne bilo hujših ali še tolikih ne, kot je oni na Smolevem med Razdrtim in Senožecami.

Želeti je, da bi dobila slavonska občina za to cesto obilno dobrih prijateljev in nekaj podpore za zgradbo potrebnih mostičev in kanalov. Tako se po-

tem utegne zgotoviti za Senožce, pivško dolino in tudi sosedne kraje veljavno delo, katero se je pričelo natiroma brez hrupa po prizadevanju nekaterih razumnih in delavnih slavinskih mož.

Letina po vsej Pivki zdaj jako lepo kaže. Sena bo obilno, žita obetajo bogato žetev, krompirji čvrsto rastejo. Bog daj, da bi srečno vse k rokam prišlo; ljudje težko čakajo domačih pridelkov, ker je zdaj vse življenje na kupilu po prodajalnicah, a plačevati ni s čem. Želeti bi bilo le nekoliko več toplote, da bi žita lepše polnila in hitreje zorela.

Iz Zagreba, 15. junija. Kakor pri vas, tako imamo tudi pri nas gledališčno vprašanje, samo je naše mnogo starejše od vašega. Pri nas gledališče ni pogorelo, nego je postalo za naše razmere pretesno in pa tako slabo je zidano, da se je bati velike nesreče vsled ognja. Zatorej je narod odločil postaviti si novo gledališče in sicer v dolnjem mestu, kjer se je razvilo v novjšem času pravo življenje. Tudi denarja nam ravno ne manjka, da bi se moglo začeti zidati, samo je vprašanje nastopilo kje? Radi zemljišča, kjer bi se imelo gledališče zidati, traje prepri že cela tri leta. Vse konferencije, ki so bile v to svrhu sklicane, niso mogle vprašanja rešiti. Kar se je izjavil pred kratkim vladin zastopnik v odboru za deželno izložbo, da misli vlada začeti gledališče zidati bržkone že prihodnje leto, in sicer na tako zvanem „Sajmišču“. Ta izjava je dala povod, da se iznovi razpravlja po naših časopisih o zemljišču, kje bi se novo gledališče zidalo. Večina je proti temu, da bi se zidalo gledališče na Sajmišču, češ da je ta trg preveč na strani in da ni sposoben tudi za to, ker niso vse zgrade na istem arhitektonično sezidane. Glavni razlog seveda je ta, da je trg preveč na strani iz centra mesta, pa bi se moglo dogajati, da bi se gledališče slabše pohajalo, nego ko bi stalo kje v sredini mesta. In to je pri nas veliko vprašanje, kajti že opero so odstranili radi prevelikih stroškov in ravno tako bi moglo kaj takega škoditi tudi drami saj toliko časa, dokler tudi na tem kraju mesto naraste, kar pa ne bode še tako hitro. Pa saj tudi ni ravno potrebno, da se tukaj zida. Po oporoki pokojnega Jelačića je v Illici ravno v to svrhu opredeljeno mesto nasproti hotelu k caru avstrijskemu. Ali to zemljišče, pravi vlada, bi se moglo prav drago prodati (za 100.000 gld.), pa ta denar za zidanje upotrebiti na Sajmišču, kjer bi zemljišče mesto dalo zastoj. Na to pa odgovarjajo protivniki prvega zemljišča, da bode narod, ki je dozdej zbral za gledališče do 300.000 gld., nabral tudi še omenjenih 100.000 gld. ter sam kupil ono mesto, če se že noče držati točno oporoke. Istina je, da bi na tem mestu bilo gledališče mestu pravi ures, in bilo bi tudi v centru mesta, saj je Illica pravi zagrebški „Corso“. Tako se pri nas gubi čas z vprašanjem ob obstanku gledališča. Čas je že skrajni, da se nekaj stori. Denar je zbran, pa če bi še kaj manjkalo, narod bo še žrtvoval, samo da se mu izpolni želja in začne zidati na onem mestu, ki je s početka zato opredeljeno. Ali kakor stvari zdaj stojé, bode novo gledališče bržkone na Sajmišču postavljeno, ker vlada in tudi en del meščanstva je za to mesto. Sploh pa moramo reči, da je želja vseh, da se čim preje začne gledališče zidati, če že tudi na Sajmišču. S preprirom se ne bode nikdo okoristil, in če mesto naraste na tem kraju, vendar ne bode gledališče tako na periferiji, kakor nekateri mislijo. Čakati se skoraj ne dá več, ker je sedanje poslopje gledališčno tako trošno, da se je bati v istini kake katastrofe, premda imajo vse priprave za take slučaje, ali — vse je pretesno, pa za tak slučaj še posebno. Vsakdo pa, ki je čul izjavo vladinega poverjenika, da se misli zidati gledališče že na leto, je ta glas gotovo razveselil, kajti s tem korakom bode se narod približal zopet za eno stopnjo bliže svojim kulturnim osnovam.

S Planine nad Sevnico, 17. junija. Dne 14. t. m. smo imeli prvič v svoji sredi premil. gospoda knezo-škofa, katerega prihod je vse z največjo radostjo pričakovalo in pripravljalo s slavoloki. K sprejemu se je zbrala velika množica, občinski zastop, učiteljstvo z učenci, v katerih imenu je pridna učenka prevzvišenega ponižno pozdravila in poklonila šopek cvetic. Prevzvišeni so si s svojo ljubeznivostjo in gorečnostjo na prižnici takoj pridobili srca vseh; v krepki, jedrnat in razumljivi besedi so vernikom razlagali trojni sv. mir. Birmancev je bilo 401. Prevzvišenemu na čast je bil zvečer Starigrad čarobno razsvetljen z lučicami in umetnim ognjem. Drugi dan so vladika birmovali

pri sv. Vidu. Vse je bilo v lepem redu. Bog ohrani preljubljenega pastirja še mnogo let!

Iz Moravč, 19. junija. Na notico v „Slovencu“ dné 17. t. m. odgovarjam posestniku iz Moravč, kateremu je kamenje na konci šolskega vrta tako hudo na peti: Mu li ni znano, da je kamenje radi prežalostnih družinskih razmer moralo ostati na omenjenem prostoru; ali ne vé, da je slavni cestni odbor (po mnogih neosnovanih pritožbah) po pregledu dovolil, da sme kamenje na mestu obležati in slednjič, ni li še kot Moravčan slišal, da se bode to v kratkem za zidavo uporabilo?

Ker mu morajo te okoliščine popolno znane biti, vprašam ga prav radovedno: Kaj pa meni s tem doseči? Ako se pa hoče nad pisalcem teh vrst tem potom znositi, moram mu pač javno povedati, da se mu ni treba na njegovo dosedanje mirno vedenje kar nič zanašati. Toliko v pojasnilo!

Dnevne novice.

(Deželnozborske volitve na Štajerskem.) Iz Velenja smo dobili sinoči ob 8. uri telegram o novem kandidatu za deželni zbor. Mi ne moremo objaviti telegrama, ker bi se nam utegnile očitati, da pomagamo rušiti disciplino. Dokler od „Slovenskega društva“ ne dobimo migljeja v tem smislu, ne sprejmemo dopisov proti kateremu koli priporočenim kandidatom. — Volitve volilnih mož se vrše prav ugodno, le v mariborskem okraju je malo nevarneje. — Volilci ptujskega in rogaškega okraja se zbirajo dné 27. t. m. v Narodnem domu ob 8. uri; volilci ljutomerskega, ormoškega in gor. radgonskega okraja v gostilni g. Vavpotiča v Ljutomeru; volilci brežiškega, sevnškega in kozjanskega okraja v gostilni g. Heiderja v Brežicah.

(Iz Postojine) se nam poroča: Generalni štab, ki je minoli teden potoval čez Dolenjsko, prišel je semkaj v ponedeljek zjutraj, in sicer dva generala, 40 štabnih častnikov in 70 vojakov raznih polkov. Popoldne je moštvo obiskalo jamo. V torek popoldne pa so si jo ogledali vsi častniki; jama je bila krasno razsvetljena. Vojaki s konji vred so se vrnili, častniki pa so se v sredo zjutraj odpeljali po železnici v Pulj.

(Župnijo Stari Trg) pri Ložu je dobil čast. g. Anton Ponikvar, župnik v Knežaku.

(Iz vipavske doline) se nam poroča: Kakor znano, je hudobna roka v noči od 18. na 19. dan marca vlomila v cerkev podraško in odnesla ciborij s posvečenimi hostijami; v noči med binkošno nedeljo in ponedeljkom pa so lopovi odnesli iz cerkve v Gočah monštranco z Najsvetejšim. Da bi se vsaj nekoliko zadostilo za to bogoskrunstvo in bi se odvrnila zaslužena kazen božja, priredile bodo vse vipavske duhovnije prihodnjo nedeljo (22. t. m.) sprevo v cerkev Matere Božje v Logu, kjer bode ob 10. uri slovesna sv. maša s primerno propovedjo, kar je dovolil prečast. knezoškofijski ordinarijat.

(Požar.) Iz Črnomlja se nam poroča: Dne 17. t. m. okoli poldne smo prestrašeni začeli žalosten glas, da je Dragovanja vas v ognju. Gasilno društvo črnomaljsko je bilo takoj na nogah; predno pa je moglo prihiteti tri četrt ure daleč na pomoč, vpepelil je ogenj že večino hiš. Izmed petnajst hišnih števil je ostala le jedna. V hiši, kjer je nastal ogenj, zgorelo je tudi nekaj živine in denarja. Zažgali so otroci. Pogorelec je le nekaj bilo zavarovanih. Revščina je velika, ker so Dragovančani pogoreli že pred desetimi leti.

(Potres) so čutili, kakor se nam poroča, včeraj zjutraj ob $\frac{1}{2}$ 5. uri v Št. Janžu na Dolenjskem.

(Toča) je minoli teden v poreški občini v Istri naredila mnogo škode; največ so trpela sela Žbandaj, Vrvari in Mošalež. Toča je bila tudi v Balah, Mompadermi, sv. Lovreču in sv. Nedelji.

(Tatvina.) Dodatno se nam poroča o tatvini v Šentpetru na Notranjskem: V gotovini in znamkah je ukradenih 57 gld. 28 kr. Že več časa smo opazovali, da imajo nekateri dečki denar, ne da bi se zvedelo, odkod prihaja. Dne 15. t. m. so začeli sumiti nekega devetnajstletnega Janeza Želeta iz Hrastja. Žendarmerija ga je zasledovala, on pa se je odtegnil od doma; za njim jo je popihal šestnajstletni Luka Čelhar, ki pa ni bil na sumu kot sokrivec. Šla sta v Postojino, odkoder naznanita v pismu še tri druge sokrvice. Žendarmerija je takoj prišla omenjene tri uzmoviče ter jih odpeljala v Postojino. Prijeli so tudi Želeta, Čelhar pa se je sam naznanil v Postojini. Veseli moramo biti, da so prišli na sled mladi tatinski družbi.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Podgradu ima dne 3. julija t. l. ob 3. uri popoldne občni zbor. P. n. društveniki blagovolijo naj se mnogo-brojno vdeležiti tega zborovanja, ker na dnevnem redu so važne stvari.

(Posojilnica v Črnomlju.) registrovana zadruga z neomejeno zaveto, znižala je dolžnikom od 1. julija t. l. naprej obresti od $6\frac{1}{2}\%$ na 6% , vlagateljem pa plačuje po 5% , kakor doslej.

(Akad. društvo „Triglav“) ima v soboto, dne 21. t. m., svoje III. redno zborovanje v prostorih hotela „Goldenes Ross“ s sledečim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo računskih preglednikov. 3. Predavanje: „Vinko“ (zapisek), dalje. 4. Slučajnosti. — Začetek točno ob polu 9. uri.

(Povezil je) v torek dopoldne ob $\frac{1}{2}$ 10. uri brzovlak nad Staro Vasjo pri Postojini jedno kravo in jednega vola. Vlak se je zamudil pol ure. Proga je menda premalo zavarovana.

(Kaldejski menihi.) Ogerski kardinal Simor — tako posnamemo iz „Vaterlanda“ — je opozoril svojo duhovščino, da ne podpira menihov, ki pobirajo miloščino, ako se ne morejo izkazati s potrebnimi poverili. Sklicuje se kardinal na dopis, kateri je prejel v tem oziru nadškof v Kaloši od propagande iz Rima. Takim se ne sme dovoliti, da bi maševali, če nimajo od svojega škofa potrdila, da so res mašniki in ob enem tacega življenja, kakoršno se od duhovnika tirja. Pobiranje milodarov za orientalske cerkve brez izrečnega privoljenja propagande je prepovedano. Pred takimi prosilci je po listih svariti, in če treba, sodnijsko postopati. Vzlasti pa — pravi omenjeni dopis — tako imenovani kaldejski menihi niso dobili od propagande nobene pravice v ta namen. — Ker zadnja leta tudi nas večkrat obiskujejo „kaldejski menihi“, ne zdi se nam odveč, da občinstvo na to opozarjamo.

(Zaveza kranjskih gasilnih društev.) Visoka c. kr. deželna vlada ni potrdila predloženega predpisa o uniformovanju zaveze kranjskih gasilnih društev. Odbor bode spravljal to vprašanje zopet na dnevni red tretjega shoda kranjskih gasilnih društev, ki se bode vršil dne 20. julija ob 10. uri v Ljubljani.

Raznoterosti.

— Strašna nesreča. V Fortworthu v Teksasu je bila veselica v razstavnem poslopju. Te veselice se je vdeleževalo vse odlično občinstvo in med njim celo sin predsednika Harrisona. Dvorana je bila polna ljudij, in na vzvišenem prostoru je pel pevski zbor. Kar se začujejo obupni klici: „Ogenj! Ogenj!“ In v tem trenutku so jele padati iskre in goreči deli skozi strop. Leseni izdelki, zastave, venci, in druge take reči, s katerimi je bila dvorana okrašena, bilo je hipoma vse v plamenu. Grozna zmešnjava je nastala med gosti. Pevci so skakali z višanega odra, drugi so pa hoteli v strašnem obupu splaziti se na oder. Nekateri pevci, ki so poskakali z odra, niso mogli več vstati, kajti prestrašena množica jih je kar pohodila. Zdaj je zopet začel padati ogenj na prestrašene goste, ki so si med seboj zamostili izhod pri vratih. Tu so kričale gospe v goreči obleki, tam so jokali otroci, tu so trgali obupani možje obleko z života. Zdaj so prebili z močnim orodjem stene in napravili rešilni izhod prestrašeni gospodi. Na pevske odru je trajala zmešnjava še dalje. Nekateri pevci so poskakali v obupu skozi okno in so obležali polomljeni na tleh. Tako so našli trije ljudje nepričakovano smrt, trideset pevcev je toliko poškodovanih, da težko ostanejo pri življenju. V dvorani sami je našlo smrt deset oseb, in sicer so nekateri teh nesrečnikov zgoreli v pravem pomenu besede v pričo družih, ki jim pa niso mogli nič pomagati. Veliko je pa število telesno poškodovanih. Nekatere gospe so bile vsled strahu na pol

blazne. Prihitevši iz dvorane, so vpile: „gorim! gorim!“, dasiravno ni bila niti jedna nitka v ognju.

— Koliko je v Parizu dijakov iz drugih držav. „Figaro“ prinaša zanimivo statistiko, katera podaja število tujih dijakov v Parizu. Nemcev je 19, Angležev 154, Severo-Američanov 53, iz srednje in južne Amerike 16, Avstrijev 18, Belgijcev 24, 2 dijaka iz Kanade, 10 Japancev in Kitajcev, 27 Egipčanov, 62 Španijolov in Portugalcev, 315 Grkov, Rumuncev, Turkov, Srbov in Bolgarov, 4 dijaki z otoka Haiti, 17 Italijanov, 4 dijaki z otoka Mavricija, 296 Busov in Poljakov, 6 Švedov, Norvegov in Dancov, 40 Švicarjev, 4 Sirijani, Perzijani in Avstralijani. Od teh 1071 tujih dijakov jih študira največ zdravništvo.

— Izredno mesto. „N. W. Tagblatt“ piše: Neki angleški popotnik, ki je šel skozi Sibirijo, pripoveduje naslednji dogodek, ki se je pripetil nedavno guvernerju irkutskemu. Ko je na svojem potovanju počival v neki prazni puščavi, zaslišal je naenkrat pojoče zvonove iz daljave, katero je imel povsem za neobljudeno. Jezdil je s svojimi tovariši dalje in našel je malo mesteca, imajoč 180 hiš in do 800 prebivalcev. Ime mesta, Ilim, ni zaznamovano na nobenem zemljepisu. Oblastvo ni vedelo ničesar o tem kraju. V mesteci se nahajajo tartarske starine; v tej mali republiki je očaško življenje; mestne svetovalce kliče k posvetovanju veliki ilimski zvon. Noben meščan še ni zapustil svojega rojstnega kraja, kajti to obljubeno zelenico obdaja okoli in okoli puščava. Kako je bilo ime očetu sedanjega ruskega cara, še vedeli niso. Guverner je poprašal po mnogih njihovih zadevah n. pr.: „Kje je Vaš imenik?“ — Odgovor: „Ga nimamo.“ — „Ali imate sodna pisma?“ — „Pri nas ni nikakega sodišča.“ — „Ali ni nobenega hudodelca med Vami?“ — „Nobenega.“ — „Kakšne davke plačujete?“ — „Mi ne poznamo davka.“ — „Ali nimate nič šol?“ — „Ne, Vzvišenost. Jediní meščan, ki je umel pisati in brati, umrl je davno pred našim rojstvom.“ Preiskava je pokazala, da so dandanašnji prebivalci tega čudnega mesteca potomci prognancev, ki so se previdno postavili odtegnili in poiskali rodovito zelenico.

Telegrami.

Dunaj, 19. junija. Tirolski cesarski namestnik, baron Widmann je dobil povodom

svojega umirovljenja komturni križec Fran-Josipovega reda.

Krakov, 19. junija. Posebna deputacija se odpelje v Pariz, da sprejme telesne ostanke pesnika Mickiewicza. Slovesni pogreb bode dne 30. junija.

Berolin, 20. junija. Budgetni odsek državnega zbora je soglasno odbil zahteve za zvišane plače štabnih častnikov, stotnikov, poročnikov in uradnikov tretje vrste.

Valencija, 19. junija. Španska sredozemska pristanišča so sumljiva zaradi kolere.

London, 20. junija. V dolnji zbornici je vprašal Buchaman, ali bi bile ničeve ostale določbe nemško-angleške pogodbe, ko bi zbornica ne dovolila odstopa Helgolanda. Smith je odgovoril, da druge točke pogodbe ne morejo ostati veljavne, ako se važen del ne potrdi. Sicer pa on to izjavi brez pooblaščenja od družih članov ministerstva. Taka vprašanja naj bi se prej naznanila.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrac na 24 ur v mm
		razkoma v mm	toplomera po Celziju			
opazovanja						
7. u. zjut.	739.3	17.2	svzhod	oblačno		
2. u. pop.	736.9	23.8	jzpad	oblačno		
9. u. zveč.	736.0	16.8	sl. jzap	m. oblač.		0.00
Srednja temperatura 19.3° za 0.8° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

20. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	88	gld.	70	kr.
Srebrna „ 5 1/2 „ 100 „ 16% „	89	„	15	„
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109	„	30	„
Papirna renta, davka prosta	101	„	25	„
Akcije avstr.-ogerske banke	970	„	—	„
Kreditne akcije	304	„	—	„
London	117	„	05	„
Srebro	—	„	—	„
Francoski napoleond.	9	„	31 1/2	„
Cesarski cekini	5	„	55	„
Nemške marke	57	„	52 1/2	„

Zadruga brivcev in vlasuljarjev ljubljanskih
naznanja slavnemu občinstvu, da bodo pričeli s
1. junijem brivnice in vlasuljarne
ob nedeljah in praznikih od 3. ure
popoldne zaprte. (12-12)

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Na prodaj je harmonij s 15 spremeni

skoraj čisto nov, pod imenom „Estey-Cotagge-Orgel“ iz priznane najboljše ameriške firme „Estey“. Glas je eleganten in mogočen, zvonanjost jako okusna. — Pogoji ugodni.

Natančnejše pové vredništvo lista.

(2-2)

Srečke dunajske razstave à 1 gld.

Vsaka srečka za oboje srečkanje veljavna.

Kazalo sreček obojega srečkanja.

Prvo srečkanje 14. avgusta 1890.

Drugo srečkanje 15. oktobra 1890.

1 dobitok 50.000 gl. vrednosti

1 dobitok 50.000 gl. vrednosti

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
5	500	„	„
10	200	„	„
20	100	„	„
50	50	„	„
200	20	„	„
2000	10	„	„
2000	5	„	„

1	5000	„	„
1	2000	„	„
1	1000	„	„
5	500	„	„
10	200	„	„
20	100	„	„
50	50	„	„
200	20	„	„
2000	10	„	„
2000	5	„	„

Srečke po 1 gld. Uprava razstavne loterije Dunaj, II., Rotunda.

OLJNATE BARVE

kositarških pušicah po pol in jeden kilo
priporoča najceneje

ADOLF HAUPTMANN,

tovarna oljnatih barv, laka in firneža

semeniško poslopje 6 LJUBLJANA semeniško poslopje 6.